יב: האשה נקנית פרק ראשון קידושין

הא איכא סהדי באורית. ס"ג ר"מ ולא גרים בלידים והסופרים טעו בין לידים לאורים ואורים הוא מערב כמו אוריב בפרק לא יחפור (כ"ב דף כב.) גבי שכיבה במערב מלי אוריב אויר יה ולא כמו שפירש בקונטרס[ג] אוריב מזרח אויר שלא[ד] פני השכיבה והשמש אמיתי שפיר דבני בבל היו אומרים הא איכא סהדי באורי' כלומר בא"י שהוא מערב כדאמרינן[ה] במערבא אמרי ורב מנינא[ו] מתא"י אמר עדיה בלד אסתנן ומיאסר כלומר בבל שהיא בלפון דאסתנן הוא לפון כדאמרן (מגילה דף כח:) שמעתתא בעי לילותא כיומא דאיסתנא דרות לפוניא מונעת את הגשמים כדאמר (איוב לז) מלפון זהב יאתה תרגומא מלפונא[ז] אסתנא יאתי[א]:

והאיבא סהדי באורית. אין לפרש דגיסום לשמא איכא סהדי דא"כ אין לדבר סוף דלעולם איכא לאיתם והא נמי איכא לפרש והא איכא סהדי דידעי[ב] דבההוא שעתא הוה ביה ס"פ דפשיטא דעל זה רמוי להתמיר[ג] אלא נראה לר"י לפרש והא איכא סהדי כלומר יצא הקול שיש עדים באורית או במדינת היס:

אם הקלנו בשבויה. אית ספרים שכתוב בהן משום דמצולה נפשה[ד] נקל בשאת איש וי"מ אם הקלנו בשבויה היינו משום דאפילו איכא סהדי שבשבית מ"מ לא היו יודעין אם נטמאה א"כ אינה אסורה[ה] מה"מ (א"כ) נקל בשאת איש דאי איכא סהדי דאורה אבנא דכותאלא אית בה ס"פ הוא א"א גמורה א"כ אין דין הוא שנקל עליה וי"מ אם הקלנו בשבויה משום דליכא אלא איסור לאו דזונה נקל בא"א דאיכא אלא איסור מיתה ולא הגיעה שהרי הבשבויה נמי פעמים דאיכא איסור מיתה אם הוא כהן ויש לו בן ממנה שהוא חלל ויעבוד עבודה במזבח בשבת ובזה יש מיות מיתה[ו]:

ועל דמבטל[ז] גיטא. פ"ה בגון השולח גט לאשתו והגיע בשליח ומ"ל גט שנתתי לך בטל הוא ואיכא למיחש שמא יתנו לה השליח לאחר שבטלו ומבשל בו ולא הגיעה לאין שבהן לומר שיתן לה השליח כיון שהוא מוחה בו לאלו ברשיעי עסקינן לכן נ"ל כדאמר התם (גיטין דף לב.) בדאשונה היה עושה ב"ד ומבטל לפניהם התקין ר"ג שלא יהו עושין כן אך פליגי התם (דף לב.) דאיכא למ"ד אם בטלו מבוטל ולדידיה ניחא שהרי אשה זו אינה יודעת שבטלו ומינשא[ח] ואפילו למ"ד התם אם בטלו אינו מבוטל מ"מ הרי מוגיא לעז על הגט[ט]: **בבולהו** לא מגיר רב. על זה קומיכין המתנים בזמן הזה שדרים בנית ממותם[י] ואפילו למאן דחיים לעיל מה שדרין עכשיו בנית ממותם היינו בשביל טובת הגאה שדרים בלא שכירות בנית דיס הוכחה שאינם דרים בשביל ממותם אלא בשביל שאר טובות שעושין להם: **משום** פריצותא. מפרש ר"ת דהיינו פריצותא לפי שגרוך לו עדי איסור לו עדי יחוד ודבר מכוער שמעמיד עדים על כך וקשה דבינמות פ' ר"ג (דף נב.) מייתי לה מלות יבמה מקדש והדר בעיל לא קדיש לוקה מכת מרדות מדרבנן כרב והתם לאו משום עדים אלא טעמא דהא יבמה מדאורייתא אינה נקנית אלא בביאה[ב] אלא נראה לר"י דהיינו פרילות שעושין מחלת קניין בביאה[ג] דומיא דמקדש בלא שידוכי:

בשעת מתן מעות מקודשת. ה"ג ולא גרסינן בין לתמה כדאמר לקמן (דף יג.) ליתני מקודשת סתם כי התם: כסס

לאו היינו[ד] דיהודית דביתהו דרבי חייא[ה] דהוית לה צער לידה אמרה ליה אמרה לי אם קיבל ביך אבוך קידושי כי זוטרת אמר לה לאו בכל כמינה דאימך דאסרת ליך עילואי אמרי ליה רבנן לרב חסדא אמאי הא[ו] איכא סהדי באידית דידעי דבההוא יומא הוה ביה ס"פ השתא מיהא[ז] לא ליתנהו קמן לאו היינו דר' חנינא[ח] ד"א"ר חנינא עידיה בצד אסתן ותיאסר אביי ורבא לא סבירא להו להא דרב חסדא אם[ט] הקילו בשבויה דמנוולה נפשה גבי שבאי ניקיל באשת איש אישתאר מהדיא משפחה בסורא ופרשו רבנן מינה ולאו משום[א] דסבירא להו דשמואל אלא משום דסבירא להו כאביי ורבא ההוא גברא[ב] דאקדיש בשוטיתא דאסא בשוקא שלחה רב אחא בר הונא לקמיה דרב יוסף כה"ג מאי שלח ליה נגדיה כרב[ג] ואצטריך גיטא כשמואל[ד] דרב[ה] מנגיד על דמקדש בשוקא[ו] ועל דמקדש בביאה[ז] ועל דמקדש בלא שידוכי[ח] ועל דמבטיל גיטא[ט] ועל דמסר מודעא אגיטא[י] ועל דמצער שלוחא דרבנן[יא] ועל דחלה שמתא עיליה תלתין יומין[יב] ועל חתנא דדייר בי חמוה דדייר אין חליף לא והא ההוא חתנא דחליף אבבא דבי חמוה ונגדיה רב ששת[יג] ההוא מידם הות דיימא חמתיה מיניה נהרדעי אמרי בכולהו לא מנגיד רב אלא על דמקדש בביאה בלא שידוכי ואיכא דאמרי ואפילו בשידוכי נמי משום פריצותא ההוא גברא[יד] דקדיש בציפתא דאסא אמרו ליה והא לית בה ש"פ אמר להו תיקדוש בארבע זוזי דאית בה שקלתא ואישתיקא אמר רבא הוה שתיקותא דלאחר מתן מעות וכל שתיקותא דלאחר מתן מעות לאו כלום היא אמר רבא מנא אמינא לה דתניא[טו] אמר לה[טז] כנסי סלע זו בפקדון וחזר ואמר לה התקדשי לי בו בשעת מתן מעות מקודשת לאחר מתן מעות רצתה מקודשת לא רצתה אינה מקודשת מאי רצתה ומאי לא רצתה אילימא רצתה דאמרה אין לא רצתה דאמרה לא מכלל דרישא כי

לאו היינו דיהודית דביתהו דרבי חייא דהוית לה צער לידה אמרה ליה אמרה לי אם קיבל ביך אבוך קידושי כי זוטרת אמר לה לאו כל כמינה דאימך דאסרת ליך עילואי אמרי ליה רבנן לרב חסדא אמאי הא איכא סהדי באידית דידעי דבההוא יומא הוה ביה ס"פ השתא מיהא לא ליתנהו קמן לאו היינו דר' חנינא ד"א"ר חנינא עידיה בצד אסתן ותיאסר אביי ורבא לא סבירא להו להא דרב חסדא אם הקילו בשבויה דמנוולה נפשה גבי שבאי ניקיל באשת איש אישתאר מהדיא משפחה בסורא ופרשו רבנן מינה ולאו משום דסבירא להו דשמואל אלא משום דסבירא להו כאביי ורבא ההוא גברא דאקדיש בשוטיתא דאסא בשוקא שלחה רב אחא בר הונא לקמיה דרב יוסף כה"ג מאי שלח ליה נגדיה כרב ואצטריך גיטא כשמואל דרב מנגיד על דמקדש בשוקא ועל דמקדש בביאה ועל דמקדש בלא שידוכי ועל דמבטיל גיטא ועל דמסר מודעא אגיטא ועל דמצער שלוחא דרבנן ועל דחלה שמתא עיליה תלתין יומין ועל חתנא דדייר בי חמוה דדייר אין חליף לא והא ההוא חתנא דחליף אבבא דבי חמוה ונגדיה רב ששת ההוא מידם הות דיימא חמתיה מיניה נהרדעי אמרי בכולהו לא מנגיד רב אלא על דמקדש בביאה בלא שידוכי ואיכא דאמרי ואפילו בשידוכי נמי משום פריצותא ההוא גברא דקדיש בציפתא דאסא אמרו ליה והא לית בה ש"פ אמר להו תיקדוש בארבע זוזי דאית בה שקלתא ואישתיקא אמר רבא הוה שתיקותא דלאחר מתן מעות וכל שתיקותא דלאחר מתן מעות לאו כלום היא אמר רבא מנא אמינא לה דתניא אמר לה כנסי סלע זו בפקדון וחזר ואמר לה התקדשי לי בו בשעת מתן מעות מקודשת לאחר מתן מעות רצתה מקודשת לא רצתה אינה מקודשת מאי רצתה ומאי לא רצתה אילימא רצתה דאמרה אין לא רצתה דאמרה לא מכלל דרישא כי

מעות היא ולאו כלום היא דהאי דשתקה משום דלא איכפת לה מימר אמרה מעיקרא לאו מלעתיה דהכי קבילתיה: **מגא אמינא** לה. דשתיקה דלאחר מתן מעות לאו[ב] כלום היא: **כשמע מתן מעות.** אם קודם שקבלתן אמר לה התקדשי לי בו מקודשת דכי קבילתיה אדעתא דהכי קבילתיה: **מכלל דרישא.** דלא פליג בין רצתה לא רצתה: כי

לאו היינו דיהודית. רב מסדא קאמר לה: **צער לידה.** שהיתה יולדת תאומים דאמר מר (בינמות דף סה:) יהודה וחזקיה אמי פזי וטוי אחומתא: **קבל ביך אבוך קידושי.** מאיש אחר ובעל זה אסור לך: **כאידית.** שם מקום ואותו היום היו בכאן והלכו להם: **דרבי חנינא.** בכתובות[ג] גבי בנתיה דשמואל בר אבדימי דאמר ליה אבוה לר' חנינא עידיה בצד אסתן ומיאסר אביי ורבא לא סבירא להו להא דרב חסדא אם הקילו בשבויה דמנוולה נפשה גבי שבאי ניקיל באשת איש אישתאר מהדיא משפחה בסורא ופרשו רבנן מינה ולאו משום דסבירא להו דשמואל אלא משום דסבירא להו כאביי ורבא ההוא גברא דאקדיש בשוטיתא דאסא בשוקא שלחה רב אחא בר הונא לקמיה דרב יוסף כה"ג מאי שלח ליה נגדיה כרב ואצטריך גיטא כשמואל דרב מנגיד על דמקדש בשוקא ועל דמקדש בביאה ועל דמקדש בלא שידוכי ועל דמבטיל גיטא ועל דמסר מודעא אגיטא ועל דמצער שלוחא דרבנן ועל דחלה שמתא עיליה תלתין יומין ועל חתנא דדייר בי חמוה דדייר אין חליף לא והא ההוא חתנא דחליף אבבא דבי חמוה ונגדיה רב ששת ההוא מידם הות דיימא חמתיה מיניה נהרדעי אמרי בכולהו לא מנגיד רב אלא על דמקדש בביאה בלא שידוכי ואיכא דאמרי ואפילו בשידוכי נמי משום פריצותא ההוא גברא דקדיש בציפתא דאסא אמרו ליה והא לית בה ש"פ אמר להו תיקדוש בארבע זוזי דאית בה שקלתא ואישתיקא אמר רבא הוה שתיקותא דלאחר מתן מעות וכל שתיקותא דלאחר מתן מעות לאו כלום היא אמר רבא מנא אמינא לה דתניא אמר לה כנסי סלע זו בפקדון וחזר ואמר לה התקדשי לי בו בשעת מתן מעות מקודשת לאחר מתן מעות רצתה מקודשת לא רצתה אינה מקודשת מאי רצתה ומאי לא רצתה אילימא רצתה דאמרה אין לא רצתה דאמרה לא מכלל דרישא כי

מעות היא ולאו כלום היא דהאי דשתקה משום דלא איכפת לה מימר אמרה מעיקרא לאו מלעתיה דהכי קבילתיה: **מגא אמינא** לה. דשתיקה דלאחר מתן מעות לאו[ב] כלום היא: **כשמע מתן מעות.** אם קודם שקבלתן אמר לה התקדשי לי בו מקודשת דכי קבילתיה אדעתא דהכי קבילתיה: **מכלל דרישא.** דלא פליג בין רצתה לא רצתה: כי

שפחתיה. תחנא. אית דמפרשי חתן שקדש אריסתו ודר בבית חמיו משום פריצותא. דחליף. שעבר על הפתח. מדם. כמו דומה שנטען על ערוה או מי שיצא עליו שם רע לא ידור עמה בבית אחד ולא יראה באותה שכונה ומעשה באחד שהיו מרננין אחריו עם המותרו והכי אותו חכמים מפני שעבר על פתח ביתה. ע"כ. נראה דלענין דירה נתן הרים לנטען על הערות דין כהן שנירש. דאמרינן בהאשה שנתארמלה (כתובות כח, א) לא תדור עמו במבוי והשוה ריחוק דירה לערוה שהיא בכרת גבי ישראל, עם דירה דגרושה לגבי כהן שהיא כלאו, והטעם דלאו דכהונה חמיר ועריה שהיא בכרת חמירא. נהרדעי דכי. והלכתא כרב יוסף דאמרינן אם אמר לשנים כל גט שאכתוב לאשתי הרי הוא בטל, או אפילו אם הוא מאלו שכופין אותו להוציא, הואיל ודין להם שמחמת אונסו יאמר* רוצה אני אי לא בטיל ומיהו אינו נוטר בלבו לגרשה דלא הוי ניטא עד דמבטל גיטא למודעיה בר' דאכתוב תו לא מהני דהא מיד דאכתוב הרוי כמסמא דהא איכבאל כמו שנבאר (בג"ה) (בע"ה) בדשלולה. וכן אם מודיע לב' שהוא אנוס אע"ג דהוי מאלו שכופין אותן להוציא הואיל והודיע להם שמחמת אונסו יאמר דרצה אני אי לא בטיל למודעא כד ריא מלמי דאיכחיב גיטא לא הוי גט כשר, דבאונסא בלא מסירת מודעא בעינן דנימא בהדיא רוצה אני, והיכא דמסר מי שיא בהדיא בעינן דליבטיל למודעיה כדאיתא בערכין (נא, א) וכמו שביארנו פ' המניח וכל מודעא דגיטא אע"ג דלא ידע ליה בי זוגא מודעא הויא מודעא, ואע"ג דאמרינן (ב"ב כ. בן) כל מודעא דלא כתיב בה ידענא ביה באנסא דפלוני לאו מודעא הויא, הוי במקח ומכר אבל בגט הויא מודעא, דכל מודעא לגילוי מילתא בעלמא הוא כדאיתא בחזקת הבתים (ב"ב שם) ובטל גיר א, ובהדיא אמרינן בערכין (שם) נבי הא מילתא אמר רב ששת האי מאן דמסר מודעא אגיטא מודעיה מודעא. שליחא דרבנן. שו כה שליח ביד שמזמין לדין, או כשעשה שליחותו ומה שצוו לו ב"ד תלתין יומין. דעמד כל כך בשמתא ולא אתי למשרי

* אי אה דכצ"ל: אם אמר לעניים וכו' הרי הוא בטל דלא הוי ניטא עד דמבטל למודעיה מאמר דאיכחיב גיטא אגב בחר דאכתוב תו לא מהני דגט. וכן אם מודיע להם שהוא אנוס וכו' יאמר רוצה אני ומיהו אינו נוטר בלבו לגרשה: באונסא וכו'.

עין משפט נר מצוה

קח א ב מיי' פ"ג מהל' גירושין הל' כו ופכ"ח מהל' איסורי ביאה הל' יד סמג שין מת טוש"ע אה"ע סי' כו סעיף ד:

קט ד ה מיי' פ"ו מהלכות גירושין הל' כו סמג עשין עט טוש"ע אה"ע סי' ח סעיף ה:

קיא ז מיי' פ"ז מהל' טוען ונטען הל' ה טוש"ע ח"מ סימן פז סעיף ט:

קיב ח מיי' פכ"ח מהל' איסורי ביאה הל' טו סמג לאוין קנו:

קיג ט מיי' פ"כ מהל' איסורי ביאה הל' יב:

קיד י מיי' פ"ה מהל' אישות הלכה כה סמג עשין מת טוש"ע אה"ע סי' כח סעיף ה:

קטו כ מיי' שם הל' יא טוש"ע שם סעיף ד:

הגהות הב"ח

(א) גס' אמלי הא אמרי איכא סהדי. נ"ב כך הוא גירסת ר"ח: (ב) שם השתא מיהא ל אנטו ע"ל ואיכא לא נמחק: (ג) שם מודעא אגיטא (ועל ד עצער וכו' יומין). תמ"מ וכ"כ כ"ל ועל דסקיר נגר שלוחי ד"רבנן ועל דשחי שמתא ר"לתין יומין ולא אתי ותבע ל מתיה: (ד) תוס' ד"ה הא ד"ר וכו' וכי תנינא מבני ר"י אמר:

הגהות הגר"א

[א] גס' ולאי משום דשמואל. כל"ל:

מוסף רש"י

הובא בסוף המסכת.

תוס' ר"י הזקן

צ ר לידה. יולדת בקושי ו יחה רוצה שתאסר על ב לה. אמרי איכא סהדי ב ידיה. שם מקום. ג) אותן ד ר כאן הלכו להם ונתרחש ל ם. דרבי חנינא. בכתובות [נ:, א] גבי בנתיה דמר ש אחל דאשתבין. אסתן. צ ון. כלומר לא נחוש לעדים ש אינם כאן. בשבויה. שהרכה ק לות עשו כה חכמים. ד שנם שאע"פ שנשבית לא ה ה לנו לאוסרה מספק שהיה ל להעמידה על חזקתה ב חזקה כשרה היתה. אבל ה א הרי יצאתה מחזקה פנויה ש רי קבלה קידושין ואיתרע ל חזקה, ואע"ג דהשתא לית ב ר שוה פרוטה הואיל ונפק ק א הההוא יומא דקדיש הוה ב שוה פרוטה חיישינן לה. ו ר : תפדא סבר הואיל והשתא ד נן דלית בהו שוה פרוטה י ש לנו להעמידה בחזקה פ ירה דומיא דשבויה. ואע"ג ד ר אמא לן כשמואל דחיישינן ש א שוה פרוטה כמדי ולגבי ה י מילתא לא נפקא לן מידי.

מוסף תוספות

א. שרות צפונית מזלת הוהב שמונעת הגשמים ונמצא שהתבואה ביוקר הזהב בזול דראמרינן בפ' לא יחפור (ב"ב כה:). תוס' טוך. (וע"ע ספרי האדוני פרק לב פסוק ב). ב. דודאי איכא סהדי וכו'. תוס' טוך. ג. עד שנתקוה דברי העדים. תוס' הרא"ש. ד. דלא שכיח כולי האי שנטמאה ניקל בא"א דשכיח דידעי אם אית ביה שו"ם. תוס' כתובות כג. (ועי' ריטב"א) ה. וכתר הכי משהכת דבטליה ותצא ובניה ממזרים. ריטב"א. ו. ורב משמע דס"ל בריש השולח דבישלי אינו מבוטל כרשב"ג. תוס' יבמות נב. (ועי' ריטב"א כאן): [ו]ורב יוסף גופיה אית ליה בפרק השולח בטלו אינו מבוטל. תוס' הרא"ש. ז. דספיק עלה לעז ודינון שהרוואה סבור שהועיל ביטולו והגט בטל ובניה ממזרים. נמוקי יוסף: [ז]כי היכי דמגגיד אמאן דמקדש בשוקא או בביאה אע"ג דליכא איסורא. תוס' גיטין לב: ד"ה ורב יוסף. ח. דבשל סופרים הלך אחר המיקל. תוס' יבמות נב. ד"ה הדר. ט. ואפי' אי קדיש תחלה אכתי צריך עידי יחוד. תוס' הרא"ש ועי' ריטב"א. י. דהיינו תוצפה משום שעושה הפקר שתהא תחלה קידוב באשתו בביאה ונראה כעושה דרך זנות. ריטב"א.

תוס' ר"י הזקן (המשך)

[סוטה כז, א]. יצא עליו לעז מחמותו. ש"מ שמי שנטען על ערוה לא יראה על פתח ביתה כלומר באותה שכונה. ואם עבר מכין אותו מכת מרדות. ולשון הר"ב באיסורי ביאה (פ"ה) [פ"ב הי"ב] מי

מסורת הש"ס

ג) [יבמות סה:]. ד) [כתו"י: הוא]. כדפר"ר: דהוא]. ה) [מתוכות כב. כ"ב קלה.]. ו) [מתוכות כב. וש"נ]. ז) [כתו"י: דקדיש]. ח) [כתו"י: ואלגרה. כדפר"ר: ולאלגרן]. ט) יבמות נב. י) לקמן יג. יא) [מוספתא דקידושין נח:]. יב) [כ"ב ע"ש]. יג) [כתו"י כב ע"א]. יד) [כתו"י כב ע"ב]. טו) [כתו"י: אמר"ר: כלל נפקין]. טז) [ניטין לב ע"ב]. יז) [ניטין פח ע"ב]. יח) [כדפר"ר: תמוה]. יט) [כתו"י אמר"ר: לאו הוה לה היתן]. כ) [כב"ב סט. וע"ש כתו"י אוריב]. כא) [כתוס' טוך ותוס' דשבי הוא מיכה אחת שלפני, ואע"ל כן גם כתוס']. כב) [שבת יג ע"ב]. כג) [בי' דש"י בכתוס' כב. מדאסתפא]. כד) [כדפר"ר: מן הטורה. (ולפ"ז אולי ל"ל להקוף מיכה ל"ב שלמה"ה)]. כה) [ע' תוספות כתוס' כב. ד"ה עדי טומאה כו']. כו) [וע' היטב תוס' יבמות נב. ד"ה דמבטל ותוס' ניטין לב: ד"ה אמר רב יוסף]. כז) [אלא"ל אותן שהעידו כן הוו]. כח) [ר"ח אלמרה רבא]. כט) [יבמות סה:]. ל) [כתו"י: הוא]. כדפר"ר: דהוא]. מ) [מתוכות כב. כ"ב קלה.]. נ) [מתוכות כב. וש"נ]. ס) [כתו"י: דקדיש]. ע) [כתו"י: ואלגרה. כדפר"ר: ולאלגרן]. פ) יבמות נב. צ) לקמן יג. ק) [כתוס' לב:]. ר) [מוספתא דקידושין נח:]. ש) [כ"ב ע"ש]. ת) [כתוס' כב ע"ב]. א) [כתוס' כב ע"ב]. ב) [כדפר"ר: מן הטורה. (ולפ"ז אולי ל"ל להקוף מיכה ל"ב שלמה"ה)]. ג) [ע' תוספות כתוס' כב. ד"ה עדי טומאה כו']. ד) [וע' היטב תוס' יבמות נב. ד"ה דמבטל ותוס' ניטין לב: ד"ה אמר רב יוסף]. ה) [ר"ח אלמרה רבא]. ו) [כדפר"ר: דהוא]. ז) [כתו"י: ואלגרה. כדפר"ר: ולאלגרן]. ח) [כתו"י: דקדיש]. ט) [כתו"י: אמר"ר: כלל נפקין]. י) [ניטין לב ע"ב]. יא) [ניטין פח ע"ב]. יב) [כדפר"ר: תמוה]. יג) [כדפר"ר: לאו הוה לה היתן]. יד) [כתו"י כב ע"ב]. טו) [כתו"י כב ע"ב]. טז) [כב"ב סט. וע"ש כתו"י אוריב]. יז) [כתוס' טוך ותוס' דשבי הוא מיכה אחת שלפני, ואע"ל כן גם כתוס']. יח) [שבת יג ע"ב]. יט) [בי' דש"י בכתוס' כב. מדאסתפא]. כ) [ע' תוספות כתוס' כב. ד"ה עדי טומאה כו']. כא) [וע' היטב תוס' יבמות נב. ד"ה דמבטל ותוס' ניטין לב: ד"ה אמר רב יוסף]. כב) [ר"ח אלמרה רבא]. כג) [כתו"י: דקדיש]. כד) [כתו"י: ואלגרה. כדפר"ר: ולאלגרן]. כה) [כתו"י: אמר"ר: כלל נפקין]. כו) [ניטין לב ע"ב]. כז) [ניטין פח ע"ב]. כח) [כדפר"ר: תמוה]. כט) [כתו"י כב ע"ב]. ל) [כתוס' כב ע"ב]. מ) [כב"ב סט. וע"ש כתו"י אוריב]. נ) [כתוס' טוך ותוס' דשבי הוא מיכה אחת שלפני, ואע"ל כן גם כתוס']. ס) [שבת יג ע"ב]. ע) [בי' דש"י בכתוס' כב. מדאסתפא]. פ) [ע' תוספות כתוס' כב. ד"ה עדי טומאה כו']. צ) [וע' היטב תוס' יבמות נב. ד"ה דמבטל ותוס' ניטין לב: ד"ה אמר רב יוסף]. ק) [ר"ח אלמרה רבא]. ר) [כתו"י: דקדיש]. ש) [כתו"י: ואלגרה. כדפר"ר: ולאלגרן]. ת) [כתו"י: אמר"ר: כלל נפקין]. א) [ניטין לב ע"ב]. ב) [ניטין פח ע"ב]. ג) [כדפר"ר: תמוה]. ד) [כדפר"ר: לאו הוה לה היתן]. ה) [כתו"י כב ע"ב]. ו) [כב"ב סט. וע"ש כתו"י אוריב]. ז) [כתוס' טוך ותוס' דשבי הוא מיכה אחת שלפני, ואע"ל כן גם כתוס']. ח) [שבת יג ע"ב]. ט) [בי' דש"י בכתוס' כב. מדאסתפא]. י) [ע' תוספות כתוס' כב. ד"ה עדי טומאה כו']. יא) [וע' היטב תוס' יבמות נב. ד"ה דמבטל ותוס' ניטין לב: ד"ה אמר רב יוסף]. יב) [ר"ח אלמרה רבא]. יג) [כתו"י: דקדיש]. יד) [כתו"י: ואלגרה. כדפר"ר: ולאלגרן]. טו) [כתו"י: אמר"ר: כלל נפקין]. טז) [ניטין לב ע"ב]. יז) [ניטין פח ע"ב]. יח) [כדפר"ר: תמוה]. יט) [כתו"י כב ע"ב]. כ) [כב"ב סט. וע"ש כתו"י אוריב]. כא) [כתוס' טוך ותוס' דשבי הוא מיכה אחת שלפני, ואע"ל כן גם כתוס']. כב) [שבת יג ע"ב]. כג) [בי' דש"י בכתוס' כב. מדאסתפא]. כד) [ע' תוספות כתוס' כב. ד"ה עדי טומאה כו']. כה) [וע' היטב תוס' יבמות נב. ד"ה דמבטל ותוס' ניטין לב: ד"ה אמר רב יוסף]. כו) [ר"ח אלמרה רבא]. כז) [כתו"י: דקדיש]. כח) [כתו"י: ואלגרה. כדפר"ר: ולאלגרן]. כט) [כתו"י: אמר"ר: כלל נפקין]. ל) [ניטין לב ע"ב]. מ) [ניטין פח ע"ב]. נ) [כדפר"ר: תמוה]. ס) [כתו"י כב ע"ב]. ע) [כב"ב סט. וע"ש כתו"י אוריב]. פ) [כתוס' טוך ותוס' דשבי הוא מיכה אחת שלפני, ואע"ל כן גם כתוס']. צ) [שבת יג ע"ב]. ק) [בי' דש"י בכתוס' כב. מדאסתפא]. ר) [ע' תוספות כתוס' כב. ד"ה עדי טומאה כו']. ש) [וע' היטב תוס' יבמות נב. ד"ה דמבטל ותוס' ניטין לב: ד"ה אמר רב יוסף]. ת) [ר"ח אלמרה רבא]. א) [כתו"י: דקדיש]. ב) [כתו"י: ואלגרה. כדפר"ר: ולאלגרן]. ג) [כתו"י: אמר"ר: כלל נפקין]. ד) [ניטין לב ע"ב]. ה) [ניטין פח ע"ב]. ו) [כדפר"ר: תמוה]. ז) [כתו"י כב ע"ב]. ח) [כב"ב סט. וע"ש כתו"י אוריב]. ט) [כתוס' טוך ותוס' דשבי הוא מיכה אחת שלפני, ואע"ל כן גם כתוס']. י) [שבת יג ע"ב]. יא) [בי' דש"י בכתוס' כב. מדאסתפא]. יב) [ע' תוספות כתוס' כב. ד"ה עדי טומאה כו']. יג) [וע' היטב תוס' יבמות נב. ד"ה דמבטל ותוס' ניטין לב: ד"ה אמר רב יוסף]. יד) [ר"ח אלמרה רבא]. טו) [כתו"י: דקדיש]. טז) [כתו"י: ואלגרה. כדפר"ר: ולאלגרן]. יז) [כתו"י: אמר"ר: כלל נפקין]. יח) [ניטין לב ע"ב]. יט) [ניטין פח ע"ב]. כ) [כדפר"ר: תמוה]. כא) [כתו"י כב ע"ב]. כב) [כב"ב סט. וע"ש כתו"י אוריב]. כג) [כתוס' טוך ותוס' דשבי הוא מיכה אחת שלפני, ואע"ל כן גם כתוס']. כד) [שבת יג ע"ב]. כה) [בי' דש"י בכתוס' כב. מדאסתפא]. כו) [ע' תוספות כתוס' כב. ד"ה עדי טומאה כו']. כז) [וע' היטב תוס' יבמות נב. ד"ה דמבטל ותוס' ניטין לב: ד"ה אמר רב יוסף]. כח) [ר"ח אלמרה רבא]. כט) [כתו"י: דקדיש]. ל) [כתו"י: ואלגרה. כדפר"ר: ולאלגרן]. מ) [כתו"י: אמר"ר: כלל נפקין]. נ) [ניטין לב ע"ב]. ס) [ניטין פח ע"ב]. ע) [כדפר"ר: תמוה]. פ) [כתו"י כב ע"ב]. צ) [כב"ב סט. וע"ש כתו"י אוריב]. ק) [כתוס' טוך ותוס' דשבי הוא מיכה אחת שלפני, ואע"ל כן גם כתוס']. ר) [שבת יג ע"ב]. ש) [בי' דש"י בכתוס' כב. מדאסתפא]. ת) [ע' תוספות כתוס' כב. ד"ה עדי טומאה כו']. א) [וע' היטב תוס' יבמות נב. ד"ה דמבטל ותוס' ניטין לב: ד"ה אמר רב יוסף]. ב) [ר"ח אלמרה רבא]. ג) [כתו"י: דקדיש]. ד) [כתו"י: ואלגרה. כדפר"ר: ולאלגרן]. ה) [כתו"י: אמר"ר: כלל נפקין]. ו) [ניטין לב ע"ב]. ז) [ניטין פח ע"ב]. ח) [כדפר"ר: תמוה]. ט) [כתו"י כב ע"ב]. י) [כב"ב סט. וע"ש כתו"י אוריב]. יא) [כתוס' טוך ותוס' דשבי הוא מיכה אחת שלפני, ואע"ל כן גם כתוס']. יב) [שבת יג ע"ב]. יג) [בי' דש"י בכתוס' כב. מדאסתפא]. יד) [ע' תוספות כתוס' כב. ד"ה עדי טומאה כו']. טו) [וע' היטב תוס' יבמות נב. ד"ה דמבטל ותוס' ניטין לב: ד"ה אמר רב יוסף]. טז) [ר"ח אלמרה רבא]. יז) [כתו"י: דקדיש]. יח) [כתו"י: ואלגרה. כדפר"ר: ולאלגרן]. יט) [כתו"י: אמר"ר: כלל נפקין]. כ) [ניטין לב ע"ב]. כא) [ניטין פח ע"ב]. כב) [כדפר"ר: תמוה]. כג) [כתו"י כב ע"ב]. כד) [כב"ב סט. וע"ש כתו"י אוריב]. כה) [כתוס' טוך ותוס' דשבי הוא מיכה אחת שלפני, ואע"ל כן גם כתוס']. כו) [שבת יג ע"ב]. כז) [בי' דש"י בכתוס' כב. מדאסתפא]. כח) [ע' תוספות כתוס' כב. ד"ה עדי טומאה כו']. כט) [וע' היטב תוס' יבמות נב. ד"ה דמבטל ותוס' ניטין לב: ד"ה אמר רב יוסף]. ל) [ר"ח אלמרה רבא]. מ) [כתו"י: דקדיש]. נ) [כתו"י: ואלגרה. כדפר"ר: ולאלגרן]. ס) [כתו"י: אמר"ר: כלל נפקין]. ע) [ניטין לב ע"ב]. פ) [ניטין פח ע"ב]. צ) [כדפר"ר: תמוה]. ק) [כתו"י כב ע"ב]. ר) [כב"ב סט. וע"ש כתו"י אוריב]. ש) [כתוס' טוך ותוס' דשבי הוא מיכה אחת שלפני, ואע"ל כן גם כתוס']. ת) [שבת יג ע"ב]. א) [בי' דש"י בכתוס' כב. מדאסתפא]. ב) [ע' תוספות כתוס' כב. ד"ה עדי טומאה כו']. ג) [וע' היטב תוס' יבמות נב. ד"ה דמבטל ותוס' ניטין לב: ד"ה אמר רב יוסף]. ד) [ר"ח אלמרה רבא]. ה) [כתו"י: דקדיש]. ו) [כתו"י: ואלגרה. כדפר"ר: ולאלגרן]. ז) [כתו"י: אמר"ר: כלל נפקין]. ח) [ניטין לב ע"ב]. ט) [ניטין פח ע"ב]. י) [כדפר"ר: תמוה]. יא) [כתו"י כב ע"ב]. יב) [כב"ב סט. וע"ש כתו"י אוריב]. יג) [כתוס' טוך ותוס' דשבי הוא מיכה אחת שלפני, ואע"ל כן גם כתוס']. יד) [שבת יג ע"ב]. טו) [בי' דש"י בכתוס' כב. מדאסתפא]. טז) [ע' תוספות כתוס' כב. ד"ה עדי טומאה כו']. יז) [וע' היטב תוס' יבמות נב. ד"ה דמבטל ותוס' ניטין לב: ד"ה אמר רב יוסף]. יח) [ר"ח אלמרה רבא]. יט) [כתו"י: דקדיש]. כ) [כתו"י: ואלגרה. כדפר"ר: ולאלגרן]. כא) [כתו"י: אמר"ר: כלל נפקין]. כב) [ניטין לב ע"ב]. כג) [ניטין פח ע"ב]. כד) [כדפר"ר: תמוה]. כה) [כתו"י כב ע"ב]. כו) [כב"ב סט. וע"ש כתו"י אוריב]. כז) [כתוס' טוך ותוס' דשבי הוא מיכה אחת שלפני, ואע"ל כן גם כתוס']. כח) [שבת יג ע"ב]. כט) [בי' דש"י בכתוס' כב. מדאסתפא]. ל) [ע' תוספות כתוס' כב. ד"ה עדי טומאה כו']. מ) [וע' היטב תוס' יבמות נב. ד"ה דמבטל ותוס' ניטין לב: ד"ה אמר רב יוסף]. נ) [ר"ח אלמרה רבא]. ס) [כתו"י: דקדיש]. ע) [כתו"י: ואלגרה. כדפר"ר: ולאלגרן]. פ) [כתו"י: אמר"ר: כלל נפקין]. צ) [ניטין לב ע"ב]. ק) [ניטין פח ע"ב]. ר) [כדפר"ר: תמוה]. ש) [כתו"י כב ע"ב]. ת) [כב"ב סט. וע"ש כתו"י אוריב]. א) [כתוס' טוך ותוס' דשבי הוא מיכה אחת שלפני, ואע"ל כן גם כתוס']. ב) [שבת יג ע"ב]. ג) [בי' דש"י בכתוס' כב. מדאסתפא]. ד) [ע' תוספות כתוס' כב. ד"ה עדי טומאה כו']. ה) [וע' היטב תוס' יבמות נב. ד"ה דמבטל ותוס' ניטין לב: ד"ה אמר רב יוסף]. ו) [ר"ח אלמרה רבא]. ז) [כתו"י: דקדיש]. ח) [כתו"י: ואלגרה. כדפר"ר: ולאלגרן]. ט) [כתו"י: אמר"ר: כלל נפקין]. י) [ניטין לב ע"ב]. יא) [ניטין פח ע"ב]. יב) [כדפר"ר: תמוה]. יג) [כתו"י כב ע"ב]. יד) [כב"ב סט. וע"ש כתו"י אוריב]. טו) [כתוס' טוך ותוס' דשבי הוא מיכה אחת שלפני, ואע"ל כן גם כתוס']. טז) [שבת יג ע"ב]. יז) [בי' דש"י בכתוס' כב. מדאסתפא]. יח) [ע' תוספות כתוס' כב. ד"ה עדי טומאה כו']. יט) [וע' היטב תוס' יבמות נב. ד"ה דמבטל ותוס' ניטין לב: ד"ה אמר רב יוסף]. כ) [ר"ח אלמרה רבא]. כא) [כתו"י: דקדיש]. כב) [כתו"י: ואלגרה. כדפר"ר: ולאלגרן]. כג) [כתו"י: אמר"ר: כלל נפקין]. כד) [ניטין לב ע"ב]. כה) [ניטין פח ע"ב]. כו) [כדפר"ר: תמוה]. כז) [כתו"י כב ע"ב]. כח) [כב"ב סט. וע"ש כתו"י אוריב]. כט) [כתוס' טוך ותוס' דשבי הוא מיכה אחת שלפני, ואע"ל כן גם כתוס']. ל) [שבת יג ע"ב]. מ) [בי' דש